

Abstrakt

Tématem diplomové práce je Právní postavení České národní banky a její činnosti. Jelikož si uvědomuji obsáhlost tohoto tématu, rozhodl jsem se diplomovou práci zaměřit na činnosti České národní banky s ohledem na transpozici směrnice, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků. Abych však dostál tématu práce a lépe pochopil postavení ČNB v současnosti, vyšel jsem z její historie. Na základě historického kontextu jsem zasadil ČNB do českého právního řádu. V rámci jejího postavení jsem uvedl organizační strukturu, její orgány a její cíle a činnosti. Tím jsem postupně přešel k BRRD. ČNB v souvislosti s touto směrnicí nabývá nové pravomoci, které by měly zajistit vyřešení doktríny "Too big to fail".

Tato doktrína nejvíce prostupovala politickým děním při finanční krizi v roce 2008, která začala v USA na základě prasknutí bubliny na realitním trhu a neodpovědným chování investičních bank. Ty podstupovaly riziko větší než byly schopné unést a při prasknutí bubliny došlo k tomu, že následky pádu takové banky by byly větší, nežli hodnota balíčku nezbytná k jejich záchraně.

Za účelem budoucího omezení následků takové krize, byla vytvořena právě tato směrnice. Ta dotváří celkový systém bankovní regulace, který je založen z preventivního hlediska na CRR a CRD IV. Tato směrnice pomocí plánovacích institutů, opatření včasného zásahu a opatření k řešení krize cílí v konečném důsledku na ochranu spotřebitelů. Právě spotřebitelé totiž při finanční krizi nejvíce doplatily na výše uvedenou doktrínu, když záchranné balíčky platili de facto přímo prostřednictvím daní. Ve své práci popisuji způsob provedení implementace, polemizuji s ním i jej kritizuji. Dále uvádím výhody, nevýhody a možnosti novelizace transpoziční normy. V práci pak prezentuji i své názory a další úvahy de lege ferenda.